

வாழ்கைக்கு வழிகாட்டும்

பெரியபுராணம்

63 சைவ நாயன்மார்கள்

(சரிதக் குறிப்புகள்)

அருள்மிகு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய திருத்தொண்டர் தொகையின் விளக்கம்

ஓம் கங்கை விநாயகர் அருள்நெறித் திருக்கூட்டம்
136-வது தெய்வச் சேக்கிழார் மன்ற சார்பில்
27-12-97 & 28-12-97
நடைபெற்ற திருமுறை மகாநாட்டின் வெளியீடு

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

தெய்வச் சேக்கிழார்

விலை : 4.00 ரூபாய்

உ

தென்னாடுடைய
சிவனே போற்றி

எந்நாட்டவர்க்கும்
இறைவா போற்றி

சைவ நாயன்மார்

(சரிதக் குறிப்புகள்)

ஓம் கங்கை விநாயகர்
அருள் நெறித் திருக்கூட்டம்

136வது தெய்வச் சேக்கிழார் மன்ற சார்பில்
27-12-97 & 28-12-97
நடைபெற்ற திருமுறை மகாநாட்டின் வெளியீடு

இந்நூல் கிடைக்குமிடம்

1. ஓம் கங்கை விநாயகர் அருள்நெறித் திருக்கூட்டம்
44, அவதான பாப்பையர் தெரு, சென்னை — 600 112.

2. சென்னைச் சிதம்பரேஸ்வரர் தேவஸ்தானம்
அவதான பாப்பையர் தெரு, சென்னை — 600 112.

3. தமிழக தெய்வச் சேக்கிழார் மன்றம்,
தலைவர் அடிப்பொடி திரு.மு. கிருஷ்ணன் I.A.S., (ஓய்வு)
வீட்டு வசதி வாரிய குடியிருப்புப் பகுதி — 1,
பிளாட் எண்: 559, 7—வது மெயின் ரோடு,
சத்துவாச்சாரி, வேலூர் — 632 009

4. திரு.எஸ். சீனிவாசன்,
21, ஜவகர் சாலை, இரமண நகர்,
பெரம்பூர், சென்னை — 600 011.

5. புரசைத் திருநெறிக் கழகம்,
17, இராமகிருஷ்ண முதலி தெரு,
பெரம்பூர், சென்னை — 600 011.

பாலாஜி எண்டர் பிரைஸஸ் அண்டு பிரிண்டர்ஸ்,
85, தாயார் சாகிப் தெரு, சென்னை — 2.
தொலைபேசி எண்: 8546045

குருவே துணை

சிவ சிவ

உலகெலாம் உணர்ந்தோதற்கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

"வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்" என்ற திருக்குறளுக்கு ஏற்ப வாழ்ந்து தெய்வமாகத் திகழ்பவர்களே அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களும் ஒன்பது தொகையடிகளாரும் ஆவார். இன்று படமாக விளங்கும் அவர்கள் மக்கள் சமுதாயத்திற்குப் பாடமாகத் திகழ்பவர்கள். தமிழ்நாட்டில் தோன்றி வாழ்ந்து காட்டியவர்கள்.

பல்வேறு குலத்தில் தோன்றிய அவர்கள் பல்வேறு காலங்களில் வாழ்ந்தவர்கள் நற்பண்புகளுக்கும், தொண்டிற்கும் எடுத்துக்கட்டாகத் திகழ்ந்தவர்கள். தங்கள் உடல் பொருள் ஆவி போவதானாலும் கொண்ட குறிக்கோளில் தவறாதவர்கள். எல்லா உயிர்களிடத்தும் பேரன்பு காட்டியவர்கள்.

குலாலர், அந்தணர், வணிகர், வண்ணார், வேளாளர், சாலியர், வேடர், பாணர், ஆதிதிராவிடர், மலையமான், பரணர், பரதவர், சொக்கர், காடவர், வேளிர், ஆதிசைவர், குரும்பர், மாமாத்திரர், குலச்சிறையர், சித்தர், பல்லவர், வேதியர், வேளிர் ஆகிய பல்வேறு குலத்தில் தோன்றிய நாயன்மார்களில் பன்னிரெண்டு பேர் குருவை வழிபட்டவர்கள் முப்பத்தோர் பேர் லிங்கத்தை வழிபட்டவர்கள் இருபது பேர் சிவனடியார்களை வழிபட்டவர்கள். தூய திருநீறு போல் உள்ளத்தால் புனிதராய்த்

திகழ்ந்தவர்கள். அத்தகைய சைவ நாயன்மார்களின் அருமை பெருமை, தொண்டின் திறம், வழிபாட்டில் உறுதி ஆகியவை நம்மால் அளவிடற்கரியன.

பொய்யும், வழுவும், கொலை, குண்டு வெடிப்பு சமையக் காழ்ப்பு, சாதி பிணக்குகள் இவற்றோடு கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்று வாழ்கின்ற மக்களுக்கு அச்சான்றோர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் மிகப் பயனுடையதாக அமையும் என்ற பெரு நோக்கோடு ஓம் கங்கை விநாயகர் அருள் நெறித்திருக்கூட்டத்தினர்.

சார்பில் தமிழக தெய்வச் சேக்கிழார் மன்றத்தாரால் நிகழ்த்தப்பெறும் மாநாட்டின் போது, சைவ நாயன்மார்களின் வரலாற்றைச் சுருக்கமாக விளக்கும் நூல் வெளியிடப்படுவது சாலச் சிறந்ததும் தேவையும் ஆகும். பெரிய புராண நெறி மக்கள் மனதில் வேரூன்றினால் தீய சக்திகள் தோன்றாது. மக்கள் நன்னெறியில் வாழ்வர் என்பது திண்ணம். இந்திய நாடு சுதந்திரம் பெற்று ஐம்பது ஆண்டுகள் நிறைவு பெற்ற இந்நாளில் இச்சிறு நூல் மக்கள் பக்தி நெறி நின்று முக்தி நிலைபெற பயன்படுவதாகுக!

இங்ஙனம்
புலவர் ம.கோ. சீனுவாசன் M.A., B.Ed.,

திருச்சிற்றம்பலம்

தெய்வ சேக்கிழார் சுவாமிகள் வரலாறு

சான்றோர் நிறைந்த தொண்டைநாட்டில் சிறப்பு மிக்க சென்னைக்கு அருகிலுள்ள குண்றத்தூரிலே தூய வேளாளர் குலத்துச் சேக்கிழார் குடியிலே வெள்ளியங்கிரி முதலியாருக்கும் அழகாம்பிகை அம்மையாருக்கும் அருண்மொழித் தேவர் என்ற சேக்கிழார் சுவாமிகள் இன்றைக்கு ஏறக்குறைய 850 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் திருவவதாரம் செய்தார்.

இளமையிலேயே கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கினார். இதனை அறிந்த அனபாய சோழன் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் தன் முதன் மந்திரியாக்கி உத்தம சோழ பல்லவன் என்ற பட்டத்தையும் கொடுத்தான். சேக்கிழார் தமது பணியை மிக்கத் திறமையுடன் நடத்தி வந்தார். சீவக சிந்தாமணி என்ற சமண காவியத்தில் அளவு கடந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்த அரசனுக்கு சிவனடியார்களின் பெருமையை எடுத்துரைத்தார். மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்த அரசன் அதனையே நூலாக இயற்ற வேண்டினார். மன்னன் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி, அம்பலக் கூத்தன் "உலகெலாம்" என்று அடியெடுத்துக் கொடுக்கப் பெரிய புராணம் என்னும் திருத்தொண்டர் புராணத்தை எழுதி முடித்தார். பின்னர் அரசன் தில்லை ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் பேரவை கூட்டி அரங்கேற்றம் செய்தார். அல்லாமல் இறுதியில் சேக்கிழார் சுவாமிகளையும் அவர் எழுதிய திருத்தொண்டர் புராணத்தையும் யானை மீதேற்றித் தானும் அவர் பின்னால் அமர்ந்து கவரி வீசி ஊர்வலமாக வந்து வணங்கினான். பெரிய புராணத்தை பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக வகுத்த சேக்கிழாருக்கு தொண்டர் சீர் பரவுவார் என்ற பட்டத்தையும் சூட்டினான். தெய்வ சேக்கிழார் பெருமான் தில்லையிலேயே தவம் புரிந்து தூக்கிய திருவடி நீழலடைந்தார்.

1. தில்லை வாழ் அந்தணர்:

இவர்கள் சிதம்பரம் தில்லை நடராஜப் பெருமானுக்குத் தொண்டு செய்யும் தெய்வ வேதியர்களாகிய தீட்சிதர்கள். 'தில்லை மூவாயிரவர்' என்னும் சிறப்புப் பெற்றவர்கள். தருமமே பொருளாகக் கொண்டோர்; தத்துவ நெறியிற் செல்வோர்; அருமறை நான்கும் ஆறங்கமும் பயின்று வல்லோர்; ஒழுக்கம் பூண்டோர்; ஞான முதல் நான்கும் நவையறத் தெரிந்தோர்; தானமும் தவமும் வல்லோர்; மனையறம் புரிந்து வாழ்வோர்; தம்மையே தமக்கொப்பாம் நிலைமையில் தலைமை சார்ந்தோர்.

2. திருநீலகண்டர்:

தில்லையில், வேட்கோவர் (குயவர்) குலத்தில், தோன்றியவர். சிவனடியார்களுக்கு மட்கலங்கள் செய்து அளித்து வந்தார். சிவபிரானின் அருட் சிறப்பை இடையறாமல் நினைந்து 'திருநீலகண்டம்' என்று சொல்லித் துதித்து வந்த இயல்பினர். இறைவனாகிய சிவனடியார் தந்த திருவோடு மறைந்துபோக, அதனைத் தாம் களவு செய்யவில்லை எனறு, மனைவியாருடன் பொருந்தும் வகையால் சிதம்பரம் திருப்புலீச்சுரம் கோயிற் குளத்தில் மூழ்கி எழுந்து சத்தியம் செய்து தந்தவர். 'மாது சொன்ன சூளால் இளமை துறந்தவர்' என்று பட்டினத்தார் இவரைப் பாராட்டியுள்ளார். முதியவராய்க் குளத்தில் மூழ்கி இளமையுடன் எழுந்தவர். சிதம்பரத்தில் இளமையாக்கினார் கோயிலும் குளமும் இன்றும் உள்ளன.

3. இயற்பகையார்:

சோழ நாட்டில், புகார் நகரத்தில், வணிகர் குலத்தில் தோன்றியவர். அடியார்கள் விரும்பிக் கேட்கும் எதனையும், இல்லை யென்னாது கொடுக்கும் இயல்பினை உடையவர். இவரை, 'உலகியற் பகையார்' என்று சேக்கிழார் குறிப்பிடுகின்றார். இறைவன் இவர்தம் பெருமையை உலகுக்கு விளக்கியருள, அடியவராகப் போந்து, 'மன்னு காதல் உன் மனைவியை வேண்டி வந்தேன்' எனக்கூற, 'என்னிடம்

உள்ளதனையே நீர் விரும்பிக் கேட்டமை யான் செய்த பேறு' என்று, மனமுவந்து அளித்துச் செயற்கரும் செய்கை செய்த தீரர். இச்செயலுககுத் தடைசெய்த உறவினர்களை அஞ்சாது ஆண்மையுடன் எதிர்த்தவர்.

4, இளையான்குடி மாறர்:

மாறர் என்பது இவர்தம் இயற்பெயர். இளையான்குடி என்பது இவர் ஊர. சிவனடியார்களை வரவேற்றுத் தம் இல்லத்தில் உண்டி நாலுவிதத்தில், ஆறுசுவைத் திறத்தினில் அளித்து உபசரித்து வந்தவர். தமது செல்வ வளம் சுருங்கிய போதும் மனவளம் சுருங்காமல், தம் தொண்டினைச் சிறப்புறப் புரிந்தவர். அடியவராக வந்த இறைவனுக்கு மாரிக் காலத்தில் இரவு நேரத்தில் வயலுக்குச் சென்று, விதைத்த நெல்லை அரிந்துக் கொணர்ந்து வறுத்துக் குற்றிச் சமைக்கச் செய்து உண்பித்த பெருந்தொண்டர்.

5, மெய்ப்பொருள் நாயனார்:

சேதி நாட்டில், திருக்கோவலூரில் தோன்றிய மலாடர் கோமானாகிய சிற்றரசர். தம்மைக் கொல்ல வந்த முத்தநாதன் என்னும் வஞ்சகனை, அவர் சிவனடியார் வேடம் பூண்டு வந்ததனால், 'மெய்த்தவ வேடமே மெய்ப்பொருள்' எனத் தொழுது வென்றவர். தத்தன் என்னும் தமது மெய்காப்பாளன் முத்தநாதனைக் கொல்ல முற்பட்டபோது, 'தத்தா நமர்' எனக் கூறித் தடுத்து, அவ்வஞ்சகனின் உயிருக்கு சேதம் ஏதும் நிகழாமல், பாதுகாப்பாக நகர்ப்புறத்தே சென்று விட்டு வரும்படி அனுப்பி வைத்தவர்.

6. விறல் மிண்டர்:

சேர நாட்டில், செங்குன்றூர் என்ற ஊரில், வேளாளர் குலத்தில் தோன்றியவர். திருவாரூரில் தேவாசிரிய மண்டபத்தில் இருந்த சிவனடியார்களைப் பணியாமல் ஒதுங்கிச் சென்ற சுந்தரர்பால் சீற்றம் கொண்டு, சுந்தரரையும், அவரை ஆட்கொண்ட திருவாரூர்ப் பெருமானையும், 'புறகு' என்று

வெறுத்தொதுக்கியவர். சுந்தரர் திருத்தொண்டத் தொகை பாடுதற்குக் காரணமாக அமைந்தவர் இவரே யாவர்.

7. அமர் நீதியார்:

சோழ நாட்டில், பழையாறை என்னும் பதியில், வணிகர் குலத்தில் தோன்றியவர். அடியார்களுக்குக் கந்தை கீளுடை கோவணம் முதலியன கருத்தறிந்து உதவி வந்தவர். அடியவர் வடிவில் வந்த இறைவன், பின்னர்ப் பெற்றுக் கொள்வதாகத் தந்து விட்டுச் சென்ற கோவணம் மறைந்தமையால், அவர் விரும்பியபடி அதற்கு ஈடாகப் பொன்னும் மணியும் எல்லையில்லாப் பொருளும் இட்டுத் திருநல்லூர்ப் பெருமானை வணங்கித் தாமும் மகனும் மனைவியும் ஒருசேரத் தராசுத் தட்டில் ஏறிநின்று அளித்தவர்.

8. எறிபத்தர்:

சோழ நாட்டில், கருவூரில் தோன்றியவர். கருவூர்ப் பசுபதீசுவரருக்குத் திருமாலைப்பணி செய்து வந்த சிவகாமி ஆண்டார் என்னும் முதிய சிவனடியாரின் பூக்குடலையைப் பறித்து மலர்களைச் சிதறிய புகழ்ச் சோழரின் பட்டத்து யானையை எதிர்த்துக் கொன்றவர். சிவனடியார்களுக்கு இடையூறு நேர்ந்தால் அதனை எறிந்து தீர்க்கும் பரசு என்னும் படையை ஏந்தியவராதலின் 'எறிபத்தர்' என்னும் பெயர் பெற்றார்.

9. ஏனாதிநாதர்:

சோழ நாட்டில், எயினனூரில், ஈழச்சான்றார் குலத்தில் தோன்றியவர். மன்னர்க்கு வாட்படை பயிற்றும் கலையில் தலைமை பெற்றவர். வாள் வீரர்களுக்கு அரசன் அளிக்கும் சிறப்புப் பட்டப் பெயரே 'ஏனாதி' என்பது. ஆதலின் இவர் ஏனாதி நாதர் என வழங்கப் பெற்றார். இவர்தம் தொழிலுரிமைத் தாயத்தவனாகிய அதிசூரன் என்பவன், அழுக்காறு கொண்டு இவரைப் போருக்கு அறைகூவி அழைத்து, திருநீறு பூசி வந்து

இவரை வஞ்சனையாற் கொன்றான். பகைவனின் நெற்றியில் திருநீற்றைக் கண்டு 'அண்டர்பிரான் சீர் அடியார் ஆயினார்; இனி இவர்தம் கொள்கைக் குறி வழி நிற்பேன்' என்று, அவனை எதிர்க்காமல் இருந்ததுடன், நிராயுதரைக் கொன்றார் என்னும் பழி இவருக்கு எய்தாமை வேண்டும்' என விரும்பி, வாளுடன் அடர்த்துப் போர் புரிவார்போல் நேர்நின்று உயிர் துறந்த உத்தமர்.

10. கண்ணப்பர்:

பொத்தப்பி நாட்டில், உடுப்பூரில், வேடர் குலத்தில் தோன்றியவர். தந்தை நாகன், தாய் தத்தை. நாணன் காடன் என்போர் தோழர்கள். இளமைப் பெயர் திண்ணன். திருக்காளத்தி நாதரின் கண்களிர் குருதி பெருகிவரக் கண்டு, தமது கண்ணை இடந்து அப்பியதனால், கண்ணப்பர் என்னும் பெயர் வழங்கலாயிற்று. மணிவாசகர் அப்பர் சம்பந்தர் சுந்தரர் ஆதி சங்கரர் ஆகிய சான்றோர் பலரும் கண்ணப்பரின் அருமை பெருமைகளை வியந்து பாராட்டியுள்ளனர்.

11. குங்குலியக்கலயர்:

சோழ நாட்டில் திருக்கடவூரில் அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர். கலயர் என்பது இவர்தம் இயற்பெயர். இது திருக்கடவூர்ப் பெருமானுக்குரிய 'அமிர்த கடேசர்' என்னும் பெயரின் தமிழ்ச் சுருக்கம் போலும். இவர் இறைவனுக்குக் குங்குலியத் தூபம் இடும் பணி செய்து வந்தார். செல்வ வளம் குறைந்து வறுமை மிகுதிப்பட்ட நிலையிலும், தமது மனைவி யளித்த பொற்றாலி கொண்டு உணவுப் பொருள்கள் வாங்க நினையாமல், குங்குலியப் பொதிகளையே வாங்கி வந்து இறைவனுக்குத் தூபம் இட்டவர்.

12. மானக்கஞ்சாறர்:

சோழ நாட்டில், கஞ்சாறு (ஆனந்த தாண்டவபுரம்) என்னும் ஊரில், வேளாண் குலத்தில், அரசர் சேனாபதியாகும் குடியில் தோன்றியவர். 'ஏயர்கோன் கலிக்காமர்' என்னும் நாயனாருக்குத்

தம் மகளை மணம் செய்து கொடுக்குங்கால், அத்திருமணத்திற்கு அடியவர் வடிவில் வந்த இறைவன் விரும்பியபடி, மணப் பெண்ணாகிய தம் மகளின் நீண்ட அழகிய கூந்தலை அரிந்து, பஞ்சவடி என்னும் பூணூல் திரிக்க மனமுவந்து வழங்கியவர்.

13. அரிவாட்டாயர்:

சோழ நாட்டில், கணமங்கலம் என்னும் ஊரில் வேளாளர் குலத்தில் தோன்றியவர். தாயனார் என்பது இயற்பெயர். இறைவனுக்குச் செந்நெல் இன்னமுதும் செங்கீரையும் மாவடுவும் கொணர்ந்து, அமுது செய்விக்கும் திருப்பணி செய்தவர. வறுமை அடைந்த பின்னும் மனந்தளராமல், நெல் அறுத்துக் கூலி பெற்றுத் தம் திருப்பணியை விடாது செய்து வந்தவர். இறைவனுக்காகத் தாம் கொண்டு சென்ற செந்நெல் அரிசியும் செங்கீரையும் மாவடுவும், தாம் காலிடறி விழுந்ததனால் கீழே சிதறிப் பாழாயினமை கண்டு, பெரிதும் வருந்தித் தம் கழுத்தை அரிவாள் கொண்டு அரிந்து உயிர் துறக்க முற்பட்டவர். அரிவாள் தாயர் என்பதே அரிவாட்டாயர் என வழங்குகின்றது.

14. ஆனாயர்:

சோழ நாட்டில், மேன்மழ நாடு என்னும் பகுதியில், திருமங்கலம் என்னும் தலத்தில், ஆயர் குலத்தில் தோன்றியவர். ஆன் நிரைகளை மேய்க்கும் ஆயர் குலத்தவராதலின், ஆனாயர் எனப் பெயர் பெற்றார். தமது வேய்ங்குழலில் திருவைந் தெழுத்தை இடைவிடாது இசைத்து வழிபட்டு அருள் பெற்றவர்.

15. மூர்த்தி நாயனார்:

பாண்டிய நாட்டில், மதுரை மா நகரில், வணிகர் குலத்தில் தோன்றியவர். மதுரை நகரைக் கைப்பற்றிக் கொடுங்கோன்மை செய்த வடுகக்கருநாட மன்னன் ஆகிய சமணன் இறந்த பிறகு, அமைச்சர்கள் கண் கட்டி விட்ட யானையால் மாலடியிடப் பெற்று மரசராகித் திருநீறு உருத்திராக்கம் சடைமுடி என்னும் மூன்றையும் தாங்கி அரசு புரிந்தவர். ஆதலில் 'மும்மையால்

உலகாண்ட மூர்த்தி' எனச் சுந்தரர் இவரைக் குறிப்பிடுவர். இவர் இறைவனுக்குச் சந்தனக் காப்புத் திருத்தொண்டு புரிந்தவர். வடகக் கருநாட மன்னன், சந்தனக் கட்டைகள் பெறாதபடி தடைகள் பலசெய்தபோது, சந்தனத் தேய்வை முட்டுப்படினும், தேய்க்குங் கை முட்டுப்படாது என்று, வட்டம் திகழ் பாறையில் வைத்துக் 'கட்டும் புறந்தோல் நரம்பு என்பு கரைந்து தேய' முழங்கையைத் தேய்த்து இறையருள் பெற்ற பேரன்பர்.

16. முருக நாயனார்:

சோழநாட்டில், திருப்புகலூரில், மறையவர் குலத்தில் தோன்றியவர். ஞான வரம்பின் தலை நின்றவர். அன்பால் உருகும் மனத்தினர். நீர்ப்பூ நிலப்பூ கொடிப்பூ கோட்டுப்பூ என்பவற்றை யெல்லாம் முறைப்படி கொணர்ந்து, இறைவனுக்கு இண்டை கோவை சுருக்கு தாமம் மாலை கண்ணி பிணையல் தொடையல் என்னும் மாலை வகைகளைப் புனைந்து சாத்தித் திருவைந்தெழுத்தை இடைவிடாது ஓதி வழிபட்டவர். ஞான சம்பந்தர்க்கு நண்பர். திருப்புகலூர் வர்த்தமானீச்சுரம் பற்றிய திருப்பதிகத்தில், ஞானசம்பந்தர் இவரைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இவர்தம் திருமடத்தில், திருநாவுக்கரசர் திருஞானசம்பந்தர் சிறுத்தொண்டர் முதலியவர்கள் சென்று தங்கி மகிழ்ந்தனர்.

17. உருத்திர பசுபதியார்:

சோழ நாட்டில், திருத்தலையூரில், அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர். ஸ்ரீருத்திரம் என்னும் வேத மந்திரத்தைக் கழுத்தளவு நீர் நிலையில் நின்று, இரவும் பகலும் ஓதி, இறைவனை வழிபட்டு அருள் பெற்றவர். 'நீடும் அன்பினில் உருத்திரம் ஓதிய நிலையால்' இவருக்கு, உருத்திர பசுபதியார் என்னும் பெயர் அமைந்தது.

18. திருநாளைப் போவார்:

இவர் நந்தனார் என வழங்கப்படுவர். சோழ நாட்டில், மேற்கால் நாடு என்னும் பகுதியில், ஆதனூரில், புலையர்

குலத்தில் தோன்றியவர். திருப்புன்கூர்ச் சிவலோக நாதரை வழிபட்டவர். தம்மை இவர் தரிசிப்பதற்கு மறைக்காமல் இருக்கும்படி, நந்தி தேவரைச் சற்றே விலகியிருக்கும் வண்ணம் திருப்புன்கூர்ப் பெருமான் கட்டளையிட்டார். கோயில்களில் உள்ள பேரிகை முரசம் முதலிய வாத்தியங்களுக்காக வார் தோர் முதலியனவும், வீணை யாழ் என்பவற்றிற்குத் தந்திரியும், சிவ பூசைக்குக் கோரோசனையும் ஆகியவற்றை இவர் அளித்து வந்தார். தில்லைப் பதியைத் தரிசிக்கும் பெரு விருப்பத்தால் 'நாளைப் போவேன்' 'நாளைப் போவேன்' என்று ஆர்வமுடன் சொல்லி வந்ததனால், இவருக்குத் 'திருநாளைப் போவார்' என்னும் பெயர் அமைந்தது. இறைவன் கனவில் அருளிச் செய்தபடி தில்லை வாழ் அந்தணர்கள், தென்றிசையின் மதிற் புறத்துத் திருவாயில் முன்னாக அமைத்த நெருப்புக் குழியில் மூழ்கி, அந்தணராக எழுந்து, கோபுரத்தைத் தொழுதிறைஞ்சிக் கோயிலின் உள்ளே சென்று, யாவரும் அதிசயித்துத் துதி செய்ய, இவர் தில்லைப் பெருமானின் திருவருளில் கலந்து சிறந்தார்.

19. திருக் குறிப்புத் தொண்டர்:

தொண்டை நாட்டில், காஞ்சிபுரத்தில், ஏகாலியர் குலத்தில் தோன்றியவர். தொண்டர்களின் குறிப்பறிந்து போற்றும் நிலைத் திண்மையினால், இவர் திருக்குறிப்புத் தொண்டர் எனப் பெயர் பெற்றார். சிவனடியார்களுக்கு இலவசமாக ஆடை வெளுத்துக் கொடுக்கும் அன்புத் தொண்டு செய்து வந்தார். அடியார் வடிவில் எழுந்தருளி இறைவன் கொடுத்த ஆடையினை அவர் குறிப்பிட்ட முறையில், மழையின் மிகுதியினால் வெளுத்து உலர்த்திக் கொடுக்க இயலாது போயினமையால், மனம் வருந்திக் கற்பாறை மீது தம் தலையை மோதிக் கொள்ள முற்பட்டு, இறைவன் அருள் பெற்ற அடியவர்.

20. சண்டேசுரர்:

சோழ நாட்டில், மண்ணியாற்றின் தென்கரையில் உள்ள சேய்ஞலூரில், மறையவர் குலத்தில், காசிப கோத்திரத்தில் தோன்றியவர். தந்தை எச்சதத்தன், தாய் பவித்திரை. இவர்தம்

இளமை இயற்பெயர் விசார சருமர். இடையன் ஒருவன் பசுக்களை அடித்து வருத்துதல் கண்டு, தாமே அப்பசுக்களை மேய்க்க முற்பட்டார். இவர்பால் கொண்ட அன்பின் மிகுதியினால் பசுக்கள் தாமே பால் சொரிய, 'முன்னே அர்ச்சனையின் அளவின் தொடர்ச்சி விளையாட்டாய்,' இவர் அப்பசுக்களின் பால்கொண்டு, அத்தி மரத்தின் கீழ் மணலால் சிவாலயமும் கோபுரமும் திருச்சுற்றும் சிவலிங்கமும் வகுத்துச் சிவபூசை செய்து வந்தார். பசுக்களின் பாலை மணலிற் சொரிந்து இவர் பாழாக்குவதாக ஊரவர் சிலர் கூறக்கேட்ட எச்சத்தன் ஆகிய தந்தை, சிவபூசையில் ஈடுபட்டிருந்த இவரை வந்து கண்டு சினங்கொண்டு, பலமுறை அடிக்கவும் இவர் உணராதிருக்கவே, திருமஞ்சனக் குடத்துப் பாலைக் 'காலால் இடறிச் சிந்திக் கையாற் கடைமைத் தலை நின்றான்.' அந்நிலையில் இவர் அருகே கிடந்த கோலை எடுத்து வீச, அது மழுவாக மாறி அவனது இருகால்களையும் வெட்டியது. உடனே இறைவன் தோன்றி இவரைத் தொண்டர் தமக்கு அதிபன் ஆக்கி, "அனைத்தும் நாம் உண்ட கலமும் உடுப்பனவும் சூடுவனவும் உனக்கு ஆகச் சண்டீசனுமாம்' பதம் தந்தோம் 'இனி நாமே உனக்குத் தந்தை ஆவோம்' என்று அருளிச் செய்து ஆட்கொண்டார். சிவாலய வழிபாட்டின் பயனை அடியார்களுக்கு வழங்குபவர் இவரே. சிவநின்மாலியங்கள் எல்லாம் இவருக்கே உரியனவாகும். சிவாலயங்களின் நடைமுறை அலுவல்கள் அனைத்தும், இவர் பெயராலேயே பழங்காலத்தில் செய்யப் பெற்று வந்தமை கல்வெட்டுக்களால் புலனாகின்றது.

21. திருநாவுக்கரசர்:

சைவ சமய ஆசிரியர்களாகிய நால்வர்களில் ஒருவர். பக்தியிற் கனிந்தவர்; ஞானம் பழுத்தவர். அப்பர் வாகீசர் சொல்லரசர் தாண்டகவேந்தர் முதலிய பல பெயர்களால் வழங்கப்ப பெறுபவர். நடுநாடு என்னும் திருமுனைப்பாடி நாட்டில், சிவம் பெருக்கும் திருவாமூரில், வேளாளர் குலத்தில், குறுக்கையர் குடியில் தோன்றியவர். தந்தை புகழனார். தாய் மாதினியார்.

தமக்கை திலகவதியார். இளமை இயற்பெயர் மருள் நீக்கியார். இளமையில் சமண சமயம் சார்ந்து, கலை நூல் பலவும் கற்றுத் தேர்ந்தவர். தருமசேனர் என்னும் பட்டம்பெற்று, வித்தகராய் சமண சமயத் தலைமையினில் மேம்பட்டவர். தமக்கையார் ஆகிய திலகவதியார் பல காலும் பணிந்து விண்ணப்பித்துக் கொண்டபடி, திருவதிகை வீரட்டானேசுவரர் இவரைச் சூலை நோய் தந்து வருத்தித் தடுத்து ஆட்கொண்டார். சமண சமயம் விடுத்துச் சைவ சமயம் சார்ந்தமைக்காக வெகுண்டு, சமண மன்னனாகிய மகேந்திரவர்ம பல்லவன் (கி.பி. 600—630) இவரை நீற்றறையில் இட்டும், நஞ்சு கொடுத்தும், களிற்றை ஏவியும், கல்லொடு சேர்த்துக் கடலில் தள்ளியும் கொல்ல முயன்றான். முயன்றும் முடியாமையால், பின்னர் இவர்தம் தெய்விகச் சிறப்பை உணர்ந்து, இவர்தம் உண்மை அடியவனாக மாறி ஒழுகி உய்தி பெற்றான். தமிழகத்தில் முதன் முதலாகச் சிற்பக் கலைத்திறன் சிறந்த குடைவரைக் கோயில்களைப் பல்லாவரம் சீயமங்கலம் திருவல்லம் தளவானூர் திருக்கழுக்குன்றம் திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய பல இடங்களில், மகேந்திர வர்மன் அமைப்பதற்குரிய உணர்ச்சியும் ஊக்கமும் அளித்து உதவியவர், திருநாவுக்கரசரேயாவர். பல்லவ மன்னனைச் சைவனாக மாறும்படி செய்த இவர்தம் செயல், வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க ஒரு மாபெரும் புரட்சி நிகழ்ச்சியாகும். சைவ மறுமலர்ச்சிக்கும், தமிழ்க் கலைப் பண்பாடுகளின் பெருவளர்ச்சிக்கும், இவர் ஆற்றிய தொண்டுகள் அளவிடற்பாலன அல்ல. 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்! நமனை அஞ்சோம்!' என்று வீரமுழக்கம் செய்த மாபெரும் ஞானி இவர்!

22. குலச்சிறையார்:

பாண்டிய நாட்டில், மணமேற்குடி என்னும் ஊரில், அதன் தலைவராக விளங்கியவர். சுந்தரரால் 'பெருநம்பி' என்று ஓதிப் பாராட்டிச் சிறப்பிக்கப் பெற்றவர். நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார் என்னும் பாண்டிய வேந்தரின் தலைமை அமைச்சராகத் திகழ்ந்தவர். சிவ பக்தியிலும் சிவனடியார் நேயத்திலும் தலைசிறந்து திகழ்ந்தவர். பாண்டிமா தேவியாராகிய

மங்கையர்க்கரசியாரின் தொண்டுகளுக்கு உறு பெருந்துணையாக விளங்கியவர். திருஞானசம்பந்தரைத் திருமறைக் காட்டினின்று மதுரைக்கு வரவழைத்துச் சைவ சமயத்தை மீண்டும் பாண்டி நாட்டில் தழைத்தோங்கச் செய்தவர்.

23. பெருமிழலைக் குறும்பர்:

சேர நாட்டில், மிழலை நாடு என்னும் பகுதியில், பெருமிழலை என்னும் ஊரில், குறும்பர் என்னும் சிற்றரசர் மரபில் தோன்றியவர். சிவனடியார்களுக்கு அமுதளித்தும் பொருள் வழங்கியும் தொண்டு புரிந்தவர். சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளை வழிபடு தெய்வமாகக் கொண்டவர். அவர்தம் 'நம்பியாரூரர்' என்னும் திருப் பெயரையே பலகாலும் ஓதி ஓதி அட்டமா சித்திகள் பெற்றவர். சுந்தரர் கயிலை சென்றபோது, அந்நிகழ்ச்சியைத் தம் ஞானக் கண் கொண்டு உணர்ந்து, 'கண்ணிற்கரிய மணிகழிய வாழ்வார்போல் இனியான் வாழேன்; இன்றே சிவன்தாள் சென்றடைவேன்' என்று, தமது யோகப் பயிற்சியால் பிரமநாடியின் வழியாகக் கருத்துச் செலுத்திக் கபால நடுவின் மறைமூலம் திறந்து, இறைவனின் திருவடி சேர்ந்தவர். இவர் யோகப் பயிற்சியில் தலைசிறந்தவர்.

24. காரைக்கால் அம்மையார்:

சோழ நாட்டில், காரைக்காலில், வணிகர் குலத்தில் தனதத்தனார் என்பவரின் மகளாகத் தோன்றியவர். புனிதவதியார் என்பது இவர்தம் இயற்பெயர். சிற்றிளம் பருவத்திலேயே, தமது விளையாட்டிலுங்கூடச் சிவபெருமானை மறவாது தொழுது பழகியவர். 'பிறந்து மொழிபயின்ற பின்னெல்லாம் காதல் சிறந்து நின் சேவடியே சேர்ந்தேன்' என்னும் இவர்தம் திருமொழியால் இவ்வுண்மை உணரலாம். நாகைப்பட்டினத்தில், நீதிபதி வணிகனின் புதல்வனாகிய பரமதத்தன் என்னும் தாதவிழ்தார்க் காளைக்குத் தளிரடிமென் நடைமயில் போன்ற இவர், திருமணம் செய்விக்கப் பெற்றார். கணவன் கடையினின்று அனுப்பிய மாங்கனிகள் இரண்டனுள்

ஒன்றைச் சிவனடியார்க்குப் படைத்து, கணவன் கேட்டபோது அத்தகைய மாங்கனி ஒன்றை இறையருளால் வரவழைத்துக் கொடுத்தவர். அதனால் இவரைத் தெய்வம் என்று உணர்ந்து கணவன் பிரிந்தான். பிரிந்த கணவனின் நிலை தெரிந்த பின்னர் இவர், 'இங்கு இவன் குறித்த கொள்கை இது; இனி இவனுக்காகத் தாங்கிய வனப்பு நின்ற தசைப்பொதி கழித்து, நின் தாள்கள் போற்றும் பேய்வடிவு அடியேனுக்குப் பாங்குற அளித்தல் வேண்டும்' என்று இறைவனைப் பரவி, வானமும் மண்ணுமெல்லாம் வணங்கு பேய் வடிவம் பெற்றார். வடதிசைத் தேசமெல்லாம் மனத்திலும் கடிது சென்று, கயிலை வெற்பின் பாங்கு அணைந்து, ஆங்குக் காலினால் நடையினைத் தவிர்ந்து, பார்மேல் தலையினால் நடந்து சென்றவர். 'வரும் இவள் நம்மைப் பேணும் அம்மைகாண் உமையே!' என்று சிவபெருமானால் புகழ்ந்து பாராட்டப் பெற்றவர். சிவபிரான்பால் இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டி, "பிறவாமை வேண்டும்; மீண்டு பிறப்புண்டேல், உன்னை என்றும் மறவாமை வேண்டும்; இன்னும் வேண்டும், நான் மகிழ்ந்து பாடி அறவா ! நீ ஆடும்போது உன் அடியின் கீழ் இருக்க" என்று விண்ணப்பித்து அருள் பெற்றவர். இறைவன் அருளியபடி திருவாலங்காட்டில் திருநடம் கண்டு இன்புற்று, எப்போதும் இறைவனைப் பாடி வழிபட்டுக் கொண்டிருப்பவர். மூத்த திருப்பதிகம், அற்புதத் திருவந்தாதி, திரு இரட்டை மணி மாலை என்னும் நூல்களை அருளிச் செய்தவர். இவைகள் பதினொன்றாம் திருமுறையில் சேர்க்கப் பெற்றிருத்தல் காணலாம்.

25. அப்பூதி அடிகள்:

சோழ நாட்டில், திங்களூர் என்னும் ஊரில், அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர். திருநாவுக்கரசரையே தமது ஞான குரவராகக் கொண்டவர். தமது உடைமைகள் எல்லாவற்றிற்கும் திருநாவுக்கரசு என்னும் பெயரையே வைத்து வழங்கிய பேரன்பர். தமது புதல்வன் பாம்பு தீண்டி இறந்த போதும் அது குறித்து வருந்தாமல், திருநாவுக்கரசரை அமுது செய்விப்பதிலேயே பேரார்வம் கொண்டு விளங்கிய

பெருந்தகையார். 'ஒன்று கொலாம்' எனத் தொடங்கும் தேவாரத் திருப்பதிகம், பாம்பு தீண்டி இறந்த 'மூத்த திருநாவுக்கரசு' என்னும் இவர் தம் புதல்வனை உயிர் பெற்று எழச் செய்தற் பொருட்டே, திருநாவுக்கரசரால் பாடப் பெற்றதாகும். 'சொன்மாலை பயில்கின்ற குயிலினங்காள்' எனத் தொடங்கும் தேவாரத் திருப்பதிகத்திலும் 'அஞ்சிப்போய்க் கலிமெலிய அழல் ஓம்பும் அப்பூதி' என்று திருநாவுக்கரசர் இவரைக் குறிப்பிட்டுச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

26. திருநீலநக்கர்:

சோழ நாட்டில், சாத்தமங்கை என்னும் தலத்தில், அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர். சாத்த மங்கையிலுள்ள அயவந்தி நாதரைப் பூசித்து வழிபட்டவர். சிவலிங்கத்தின்மேல் சிலந்தி விழக்கண்டு பதைத்து, குழந்தை மேல் விழும் சிலந்தியைச் செய்வதுபோல, வாயினால் ஊதித் துமிந்த மனைவியின் செயலைவெறுத்து, அவரைப் புறக்கணித்தவர். பின்னர் இறைவன் கனவில் தோன்றி ஊதித் துமிந்த இடம் ஒன்றைத் தவிர மற்றைத் தம் திருமேனியின் பரப்பெல்லாம் கொப்புளங்கள் தோன்றியிருத்தலைக் காட்ட, இறைவனின் அருளை உணர்ந்து மனமகிழ்ந்து, மனைவியின்பால் அன்புற்று உகந்தவர். ஞானசம்பந்தருடன் வந்த திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர்க்கும், அவர்தம் மனைவியார்க்கும் அமுது செய்வித்து, அவ்விருவரையும் தம் இல்லத்தின் நடு மனையில், வேள்விக் குண்டத்தின் அருகில், வேதியின் பாங்கர்ச் சிறப்பிடம் கொடுத்து உபசரித்தவர். ஞான சம்பந்தருடன் நட்புரிமை பூண்டு அவருடன் பல தலங்களுக்குச் சென்று வழிபட்டவர். ஞானசம்பந்தர்க்கு ஆச்சாபுரம் என்னும் திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தில் நிகழ்ந்த திருமணத்தின்போது, எல்லோரையும் போல இவரும் இறைவன் திருவருட் பேரொளியிற் கலந்தார்.

27. நமிநந்தியடிகள்:

சோழ நாட்டில் ஏமப்பேறூரில், அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர். திருவாரூர் அரனெறி என்னும் கோயிலில்

திருவிளக்குத் திருப்பணி செய்யக் கருதி அருகே இருந்த ஒரு வீட்டில் சென்று எண்ணெய் கேட்க, அவர்கள் சமணர்களாதலால் "கையில் விளங்கு கனலுடையார் தமக்கு விளக்கு மிகை கண்டீர்! நெய் இங்கு இல்லை; விளக்கு எரிப்பீராகில் நீரை முகந்து எரித்தல் செய்யும்" என இகழ்ந்துரைத்தனர். அது கேட்டு மனம் வருந்திய இவர், இறைவன் பணித்தருளியபடி, அருகிருந்த குளத்து நீர் முகந்து கொணர்ந்து விளக்கு எரித்து வந்தார். "ஆரூர் நறுமலர் நாதன் அடித்தொண்டன் நம்பி நந்தி நீரால் திருவிளக்கிட்டமை நீள்நாடு அறியுமன்றே" என்பது திருநாவுக்கரசர் தேவாரம். 'அரூரில் பிறந்தாரெல்லாம் நம்கணங்கள் ஆன பரிசு காண்பாய்' என்று, இறைவன் காட்டக் காணும் பேறு பெற்றவர் இவர். திருநாவுக்கரசர் இவரைத் "தொண்டர்க்கு ஆணி" என்று புகழ்ந்து சிறப்பித்துள்ளார்.

28. திருஞான சம்பந்தர்:

சோழ நாட்டில், சீர்காழியில் தோன்றியவர். தந்தையார் சிவபாத இருதயர். தாயார் பகவதி அம்மையார். மூவாண்டில் பிரம தீர்த்தக் கரையில் தோணியப்பரால் அம்பிகையின் ஞானப்பால் ஊட்டுவிக்கப் பெற்றார். 'தோடுடைய செவியன்' எனத் தொடங்கும் திருப்பதிகம் பாடினார். திருக்கோலக்காவில் பொற்றாளம் பெற்றார். திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்தில் கொல்லிமழவன் என்னும் குறுநில மன்னனின் மகளைப் பற்றியிருந்த முயலக நோயைத் தீர்த்தார். திருநீல கண்டப் பதிகம் பாடிக்கொடிமாடச் செங்குன்றூர் என்னும் தலத்தில், அடியவர்களுக்கு வந்த நளிர்சுர நோயைப் போக்கியருளினார். திருநெல்வாயில் அரத்துறையில் முத்துச் சிவிகையும், திருப்பட்டீச்சுரத்தில் முத்துப் பந்தரும் பெற்றார். திருவாவடுதுறையில், தம் தந்தையார் வேள்வி செய்தற் பொருட்டுப் பொற்கிழி அளிக்கப் பெற்றார். தருமபுரம் என்னும் தலத்தில் 'மாதர் மடப்பிடி' என்த்தொடங்கும் யாழ்மூரிப்பதிகம் பாடினார். திருமருகலில் அரவு திண்டி இறந்த வணிகனைச் 'சடையாய் எனுமால் சரண் நீ எனுமால்' எனத் தொடங்கும்

பதிகம்பாடி உயிர் பெற்று எழச் செய்தார். திருவீழிமிழலையில் படிக்காசு பெற்றார். அக்காசு வாசி தீரப் பாடியருளினார். திருமறைக்காட்டில் திருக்கதவம் அடைப்பித்தார். குலச்சிறையார், மங்கையர்க்கரசியார் வேண்டுகோட்கு இணங்கிப் பாண்டிய நாடு சென்று, அனல் வாதமும், புனல் வாதமும் புரிந்து சமணர்களை வென்றார். பாண்டியனின் வெப்பு நோயைத் தீர்த்துக் கூனையும் போக்கி, 'நின்றசீர் நெடுமாறன்' என ஆக்கினார். போதிமங்கையில் புத்தர்களை வாதில் வென்றார். திருமயிலையில் அங்கம் பூம்பாவை யாக்கினார். திருநல்லூர்ப் பெருமணத்தில் திருமணம் செய்து கொண்டு, நமச்சிவாயப் பதிகம் பாடித் தம் திருமணத்துக்கு வந்திருந்த எல்லோருடனும் இறைவன் திருவருள் ஒளியில் கலந்தார்.

29. ஏயர்கோன் கலிக்காமர்:

சோழ நாட்டில, காவிரியின் வடகரைக் கீழ்ப்பாலுள்ள திருப்பெரு மங்கலம் என்னும் ஊரில், வேளாளர் குலத்தில் தோன்றியவர். சுந்தரர் பரவையார்பால் இறைவனைத் தூது அனுப்பிய செய்திகேட்டு, அவர்பால். அருவருப்புற்றிருந்தார். தமக்கு வந்த சூலை நோய் சுந்தரராலேயே தீரும் என இறைவன் அருளியது கேட்டு, 'அவன் இங்கு வந்து தீர்ப்பதன்முன்யானே இப்பாதகச் சூலை தன்னை உற்ற இவ்வயிற்றினோடும் கிழிப்பேன்' என்று தம் உடைவாள் கொண்டு உயிர் துறக்க முற்பட்டவர். பின்னர் இறையருளால் சுந்தரரும் இவரும் உயிர்போல் ஒன்றிய கேண்மையராயினர். சுந்தரரும் இவரும், திருப்புன்கூர் முதலிய தலங்களுக்குச் சென்று வழிபட்டனர்.

30. திருமூலர்:

இவர் நந்தி திருவருள் பெற்ற நான்மறை யோகிகளில் ஒருவர். அகத்தியரின் நண்பர். அவருடன் சில நாள் தங்கியிருத்தற் பொருட்டுக் கயிலையினின்றும் புறப்பட்டுக் கேதாரம் பசுபதி நேபாளம் காசி திருப்பருப்பதம் திருக்காளத்தி திருவாலங்காடு கச்சிஏகம்பம் திருவதிகை பெரும்பற்றப்புலியூர் என்னும்

தலங்களை வணங்கிக் கொண்டு, திருவாவடுதுறைக்கு எழுந்தருளினார். அத்தலத்தை விட்டுப் பிரிய மனமின்றி அங்குச் சிலநாள் தங்கியிருந்தபோது, சாத்தனூர் இடையனாகிய மூலன் என்பவன் இறந்துபோக, அவன் மேய்க்கும் பசுக்கள் கண்ணீர் சொரிந்து கலுழ்தல் கண்டு மனமிரங்கி, தமது உடலை ஓர் இடத்தில் மறைத்து வைத்து அவனது உடலில் தம் உயிரைப் பாய்த்தித் திருமூலராக எழுந்து, பசுக்களை மேய்த்து மகிழ்வித்தார். மறைத்து வைத்த தம் உடல் காணாமற் போயினமையால், 'ஈசனின் அருள் ஈது' என உணர்ந்து, திருவாவடுதுறை அடைந்து, அங்குள்ள அரச மரத்தின் கீழ்ச் சிவயோகத்தில் அமர்ந்து, ஓர் ஆண்டுக்கு ஒன்றாக 3000 பாடல்கள் கொண்ட திருமந்திரம் என்னும் நூலை அருளிச் செய்து, திருக்கயிலை சார்ந்தவர்.

31. தண்டி அடிகள்:

சோழ நாட்டில் திருவாரூரில் தோன்றியவர். பிறந்தபொழுதே கண்பார்வை இழந்தவர். ஆயினும் திருவாரூர்ப் பூங்கோயிலில் திருவைந்தெழுத்து ஓதி வழிபட்டு வந்தவர். தம்மை இகழ்ந்துரைத்த சமணர்கள், கண் இழந்து போக, இறையருளால் தாம் கண்பார்வை பெற்றுத் திருவாரூர்க் கோயிற் குளத்தைத் தூர் எடுத்துத் தூய்மை செய்யும் தொண்டாற்றிப் பேறு பெற்றவர்.

32. மூர்க்க நாயனார்:

தொண்டை நாட்டில், பாலாற்றின் வடகரையில் உள்ள திருவேற்காடு என்னும் தலத்தில், வேளாளர் குலத்தில் தோன்றியவர். அடியார்களுக்கு அமுதளிக்கும் கடப்பாடு மேற்கொண்டவர். செல்வம் தேய்ந்து வறுமை அடைந்தபோது, திருக்குடந்தை சார்ந்து, தாம் முன்பு கற்று வன்மை பெற்றிருந்த சூதாட்டத்தால் பொருள் தேடி, அப்பொருளைத் தாம் தீண்டாமல், அடியார்களுக்கு அமுது செய்விப்பவர் கொள்ளும்படி செய்து, தாம் கடைப் பந்தியில் அமர்ந்து உண்டி கொண்டு, தொண்டாற்றி அருள் பெற்றவர்.

33. சோமாசி மாறர்:

சோழ நாட்டில், திரு அம்பர் என்னும் தலத்தில், அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர். சோம யாகங்கள் பல செய்தவராதலின் 'சோமயாஜி' எனப் பெயர் பெற்றார். அதுவே சோமாசி என மருவி வழங்குகின்றது. மாறர் என்பது இவர் இயற்பெயர். சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளின் தோழராக விளங்கி வாழ்ந்து, இறையருள் பெற்றவர்.

34. சாக்கிய நாயனார்:

சோழ நாட்டில் திருச்சங்கமங்கையில், வேளாளர் குலத்தில் தோன்றியவர். காஞ்சிபுரம் அடைந்து, ஞானம் அடைவதற்கு உரிய பல வழிகளையும் நாடிப் பௌத்த மதம் சார்ந்து, கலை நூல்கள் பலவும் ஓதியவர். பின்னர் இறைவன் அருளால், 'ஈறில் சிவநன்னெறியே பொருளாவது' என உணர்ந்தார். எனினும் தாம் முன்னர் மேற்கொண்ட பௌத்த வேடத்தை விலக்கி ஒழிக்காமல், அன்பின் வழி நின்றவர். நாள் தோறும் சிவலிங்கம் கண்டு வழிபட்ட பின்பே உண்ணும் நியமம் கொண்டவர். ஒருநாள் வெள்ளிடையில் இருந்த சிவலிங்கம் ஒன்றினைக் கண்டு, செய்வது இன்னது என்று அறியாமல், அருகே இருந்த கல் ஒன்றினை மலர் போலக் கருதி எடுத்து, அச்சிவலிங்கத்தின் மீது எறிந்தார். பின்னர்தம் உணர்வு வரப்பெற்றபோது தாம் கல்லெறிந்த செயலை நினைந்தார். 'எனக்கு அப்போது இது நிகழ்ந்தது இறையருளே' என்றுணர்ந்து, அங்ஙனமே என்றும் அன்புடன் தவறாது நியமமுறச் செய்து இறையருள் பெற்றவர்.

35. சிறப்புலியார்:

சோழ நாடடில், திருஆக்கூரில், அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர். அடியார்களுக்கு அமுதளித்துப் பொருள் வழங்கியவர். திருவைந்தெழுத்து ஓதியும், வேத வேள்விகள் செய்தும், இறைவனை வழிபட்டு அருள் பெற்றவர்.

36. சிறுத் தொண்டர்:

சோழ நாட்டில், திருச்செங்காட்டங்குடியில், மாமாத்திரர் குலத்தில் தோன்றியவர். ஆயுள் வேதக்கலையும்,

வடநூற்கலையும், தூய படைக்கலத் தொழிலும், துறை நிரம்பப் பயின்றவர். யானை ஏற்றம், குதிரை ஏற்றம் முதலிய கலைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர். பரஞ்சோதியார் என்பது இயற்பெயர். நரசிம்ம வர்ம பல்லவன் (கி.பி. 630—668) என்னும் அரசனின் படைத்தலைவராக விளங்கியவர். அவனது வாதாபிப் போரில் படைத் தலைமை தாங்கிச் சென்று, இரண்டாம் புலிகேசி (கி.பி.609—642) என்னும் மேலைச் சாளுக்கிய மன்னனைத் தோல்வியுறச் செய்து வெற்றி பெற்றவர். வாதாபி நகரினின்று கணபதியின் திருவுருவங் கொணர்ந்தவர். சிவனடியார்க்கு அமுதளித்து உண்ணும் நியமம் பூண்டவர். அதன்படி உத்தராபதியாராக வந்த இறைவனாகிய பயிரவர் விரும்பியபடி, சீராளன் என்னும் திருமகனை அரிந்து சமைத்துப் படைத்த பெருந் தொண்டர். மனைவியார் திருவெண்காட்டு நங்கை. தாதியார் சந்தன நங்கை.

37. கழறிற்றறிவார்:

சேரமான் பெருமாள் எனவும் இவர் வழங் ப்படுவார். சேர நாட்டில், கொடுங்கோளூரில், உதியன் மரபில் தோன்றியவர். இயற்பெயர் பெருமாக் கோதையார். செங்கோற்பொறையன் என்னும் சேரன் இறந்த பிறகு, இறைவன் பணித்தருளியபடி அரசுரிமை ஏற்றவர். தம் ஆட்சியில் எந்தச் சிற்றுயிர்க்கும் துன்பம் நேரா வகையில் பாதுகாக்க, எல்லா உயிர்களும் பேசிக் கொள்வனவற்றை அறிந்து கொள்ளும் வல்லமையினை, இறைவனருளால் பெற்றவர். அதனாலேயே 'கழறிற்று (பேசுவதை) அறிவார்' எனப் பெயர் பெற்றார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் உயிர்த்தோழர். திருவஞ்சைக் களத்தினின்று குதிரையின் மீது ஏறிச் சுந்தரருடன் கயிலை சென்றவர். இவர் பாடியவை பொன் வண்ணத் தந்தாதி, திருவாரூர் மும்மணிக் கோவை, திருக்கயிலாய ஞான உலா என்னும் நூல்கள் ஆகும். இவைகள் பதினொன்றாம் திருமுறையில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாணபத்திரரின் பொருட்டு இறைவன் இவருக்குத் திருமுகப் பாசுரம் ஒன்றினை எழுதி அனுப்பினார். உவர் மண் சுமந்து வந்த வண்ணான் ஒருவன்

மழையில் நனைந்தமையால், உடம்பெல்லாம் வெளுத்துத் தோன்ற, அவனைத் 'திருநீற்றின் வார வேடம் நினைப்பித்தீர்' எனத் தொழுதவர். அதுபோது அவர், 'யார் என்று அடியேனைக் கொண்டது? அடியேன் அடி வண்ணான்' எனக் கூற, 'அடியேன் அடிச்சேரன்' எனத் தம் பணிவு தோன்றக்கூறி, அவனை வணங்கி வழி அனுப்பியருளியவர்.

38. கணநாதர்:

சோழ நாட்டில் சீர்காழியில், மறையவர் குலத்தில் தோன்றியவர். சீர்காழித் தோணியப்பர்க்குத் தொண்டுகள் செய்தவர். நந்தவனப்பணி, மலர்ப்பணி, திருமஞ்சனப்பணி, திருவிளக்குப்பணி, திருமுறைப்பணி முதலியவற்றில் தொண்டர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்து வந்த பெருந்தகையார்.

39. கூற்றுவ நாயனார்:

சோழ நாட்டில், திருக்களந்தை என்னும் தலத்தில், அரசராக விளங்கியவர். களப்பாளர் மரபினர். அரசர்கள் பலரை வென்றவர். தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் இவருக்கு முடி சூட்ட மறுத்தனர். இறைவன் இவருக்குக் கனவில் தனது பாதமலர் சூட்டி அருளினான்.

40. பொய்யடிமையில்லாத புலவர்:

செய்யுள் நிகழ் சொற்றெளிவும், செவ்விய நூல் பலநோக்கும் வாய்ந்தவர். மெய்யுணர்வின் பயன் இது என்று, மையணியும் கண்டராகிய சிவபிரானின் மலரடிக்கே ஆளானவர். பெரும் புலமை பெற்றவர். பரணர், கபிலர், நக்கீரர் முதலிய 49 சங்கப் புலவர்களையே பொய்யடிமையில்லாத புலவர் என நம்பியாண்டார் நம்பிகள் குறிப்பிடுகின்றார்.

41. புகழ்ச் சோழர்:

சோழ நாட்டில் உறையூரில் அரசராக விளங்கியவர். சிவகாமி ஆண்டாரின் பூக்குடலையைப் பறித்துச் சிதறியதற்காகத் தமது

பட்டத்து யானையைக் கொன்ற எறிபத்த நாயனார்பால் 'என்னையும் கொன்றருளும்' எனப் பணிந்து தம் வடிவாள் எடுத்துக் கொடுத்தவர். அளந்த திறை முறைகொணரா அதிகன் என்பவனுடன் நேர்ந்த போரில், அற்று விழுந்த பகைவர்களின் தலைக் குவியலின் நடுவே, ஒரு சடைத்தலை இருக்கக் கண்டு, 'ஒரு சிவனடியவரைக் கொன்று விட்டோமே. திருநீற்றின் நெறி புரந்து யான் அரசளித்த தன்மை சால அழகிது!' என்று மனம் வெதும்பி, அச்சடைத்தலையினை ஒரு பொற்றட்டில் ஏந்தி, அழல் வளர்த்து அதனுட்புக்கு உயிர் விடுத்தவர்.

42. நரசிங்க முனையரையர்:

திருமுனைப்பாடி நாட்டில், திருநாவலூரில், ஒரு சிற்றரசராக விளங்கியவர். சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகளை அன்பினால் மகன்மை கொண்டு வளர்த்தவர். சீலம் இல்லாதவரே யாயினும், திருநீறணிந்த சிவனடியார்களை இகழ்ந்து, ஞாலத்தவர் நரகஞ் சார்தலாகாது என்னும் கருத்துடையவர். அதனால் தூர்த்த நிலையில் காமக்குறி மலர வந்த ஒரு சிவனடியார்க்கு, மற்றைச் சிவனடியார்களினும் இரு மடங்கு பொற்காசு அளித்து வழிபட்டுச் சிறப்பித்தவர்.

43. அதி பத்தர்:

சோழ நாட்டில் நாகைப் பட்டினத்தில், நுளைப்பாடியில் தோன்றியவர். மீன் பிடித்தல் தொழில் செய்தவர். தாம் பிடிக்கும் மீன்களில் முதல் மீனை இறைவனுக்கென்று விடுத்து வந்தவர். நெடு நாளாக மீன் கிடைக்காமல் பெரிதும் வருந்தியும் ஒரு நாள், 'பொன் திரட் சுடர் நவமணி பொலிந்த மீன்' ஒன்று மட்டுமே கிடைக்க, அதனையும் தம் கொள்கைப்படி இறைவனுக்கே விடுத்து அருள் பெற்றவர்.

44. கலிக்கம்பர்:

நடுநாட்டில், பெண்ணாகடத்தில், வணிகர் குலத்தில் தோன்றியவர். அங்குத் தூங்கானை மாடக் கோயிலில் அமர்ந்த இறைவனைப் பணிந்து அடியார்களை வரவேற்று அமுதூட்டி

வந்தவர். அடியவர்களை வரவேற்றுப் பாத பூசை செய்து வருங்கால், முன்பு தமது வீட்டில் வேலையாளாக இருந்து ஓடிச் சென்ற ஒருவன், அடியவர் வடிவில் வந்திருத்தலைக் கண்ட சிந்தனையால், அவருக்குப் பாத பூசை செய்ய நீர் வார்க்கச் சிறிது தாமதித்த மனைவியாரின் கையை, வாளால் தறித்தவர்.

45. கலியர்:

தொண்டை நாட்டில், திருவொற்றியூரில், எண்ணெய் வாணிகர் மரபில் தோன்றியவர். திருவிளக்குத் திருப்பணி செய்தவர். 'வறுமை நிலை வந்தபோதும் தளராமல், அத்தொண்டினை இடைவிடாமற் செய்து வந்தவர். தமது திருவிளக்குப் பணிக்கு முட்டுப்பாடு நேர்ந்தபோது, தம் உயிரையும் துறக்கத் துணிந்து, அருள் பெற்றவர்.

46. சத்தி நாயனார்:

சோழ நாட்டில், விரிஞ்சியூரில், வேளாண்குலத்தில் தோன்றியவர். சிவனடியார்களை இகழ்ந்து பேசுபவர்களின் நாக்கினைச் சத்தியால் (வாளினால்) அறுக்கும் ஆண்மைத் திருப்பணி செய்தவர். அதனால் இவர்க்குச் 'சத்தியார்' எனப் பெயர் அமைந்தது.

47. ஐயடிகள் காடவர்கோன்:

தொண்டை நாட்டில், காஞ்சிபுரத்தில், பல்லவர் மரபில் தோன்றிய அரசர். வடநூல் தென்தமிழ் முதலாம் கலைகள் பல வல்லவர். நிலையில்லாத அரசாட்சியை வெறுத்து மைந்தனுக்கு முடி சூட்டி, க்ஷேத்திர யாத்திரையினை மேற்கொண்டவர். இவர் பாடிய 'க்ஷேத்திரத் திருவெண்பா' என்பது பதினொன்றாம் திருமுறையில் சேர்க்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

48. கணம் புல்லர்:

சோழ நாட்டில், வடவெள்ளாற்றின் தென்கரையிலுள்ள இருக்குவேளூரில், தோன்றியவர். தில்லைத் திருப்புலீச்சரம்

என்னும் கோயிலில் விளக்கு எரித்து வந்தவர். வறுமை நேர்ந்தபோது கணம்புல் என்னும் ஒருவகைப் புல்லை அறுத்து விலைக்கு விற்றுத் திருவிளக்கு ஏற்றி வந்தார். ஒருநாள் அது விற்காமற் போகவே, அப்புல்லினையே திருவிளக்குக்கு இட்டு எரிக்கமுற்பட, அதுவும் போதாமை கண்டு, தம் திருமுடியையே விளக்கில் மடுத்து எரித்து மகிழ்ந்து அருள் பெற்றவர்.

49. காரி நாயனார்:

சோழ நாட்டில், திருக்கடவூரில் தோன்றியவர். புலமை மிக்கவர். சிவபெருமான் மீது தமிழ்க்கோவை ஒன்று இயற்றியவர். அதற்குப் பரிசாக மூவேந்தர்கள் அளித்த நிதிக்குவை கொண்டு, கோயில்கள் பல கட்டுவித்தவர்.

50. நின்றசீர் நெடுமாறர்:

திருஞான சம்பந்தர் காலத்தில் மதுரையில் ஆண்டு வந்த பாண்டிய வேந்தர். ஞானசம்பந்தரால் சைவர் ஆக மாறியவர். மங்கையர்க்கரசியாரின் கணவர். சம்பந்தர், 'வேந்தனும் ஓங்குக' என்று பாடியதனால், தமக்கிருந்த கூன்முதுகு நீங்கி 'நின்றசீர் நெடுமாறர்' எனப் பெயர் பெற்றவர். வரலாற்று அறிஞர்கள் இவரை 'மாறவர்மன் அரிகேசரி' (கி.பி.600—660) என வழங்குவர்.

51. வாயிலார்:

தொண்டை நாட்டில், திருமயிலையில், வேளாண் குலத்தில் தோன்றிய தபோதனர். வாய் பேசாமல் மவுன விரதம் பூண்டு தியானம் செய்து வந்தவர். 'ஆதலின், 'வாயிலார்' எனப் பெயர் பெற்றார். மறவாமை என்னும் தியானத்தினால், மனத்திற் கோயில் அமைத்து, ஞானம் என்னும் ஒளி விளக்கை ஏற்றி, ஆனந்தம் என்னும் திருமஞ்சனம் ஆட்டி, அன்பு என்னும் அமுது படைத்து, இடைவிடாது இறைவனை வழிபட்டு அருள் பெற்றவர்.

52. முனையடுவார்:

சோழ நாட்டில், திருநீடூரில், வேளாண் குடியில தோன்றியவர். போர் வன்மை மிக்கவர். வேண்டும் அரசர்களுக்குப் படைத்துணையாகச் சென்று வெற்றி தேடித் தந்து, அவர்கள் அளிக்கும் பொருள் கொண்டு அடியார்களுக்கு அமுதளித்துப் போற்றி வழிபட்டவர்.

53. கழற் சிங்கர்:

தொண்டை நாட்டில், காஞ்சிபுரத்தில், பல்லவர் குலத்தில் தோன்றியவர். தலவழிபாட்டில் ஈடுபாடுடையவர். திருவாரூர்க் கோயிலுக்கு இவருடன் சென்ற மனைவியார், அங்குப் பூத்தொடுக்கும் மண்டபத்திலிருந்த ஒரு பூவை எடுத்து மோந்து மகிழ, இறைவனுக்கு உரிய பூவைக் கவர்ந்து மோந்தார் என்று சினந்து, செருத்துணை நாயனார் அவ்வம்மையாரின் மூக்கை அரிந்தார். அஃதறிந்த இவ்வரசர், தண்டனையை முறைப்படி அன்றோ தரவேண்டும் என்று கூறி, மூக்கு முகர்வதற்கு எடுத்துத் தந்த கையையே முதலில் தடிதல் வேண்டும் என்று, தனது பட்டத்தரசியின் செங்கையை வளையலொடு துணித்தவர். இவரை வரலாற்று அறிஞர்கள் மூன்றாம் நந்திவர்மன் (கி.பி 825—860) என்னும் அரசனாகக் கருதுகின்றனர்.

54. இடங் கழியார்:

சோழநாட்டில், கொடும்பாளூரில், வேளூர் குலத்தில் தோன்றியவர். சிவனடியார்க்கு அமுதூட்டுதற் பொருட்டு இவர்தம் நெற்கூட்டுக் கொட்டகாரத்தில் நுழைந்து, இருளிற் களவு செய்யப் புகுந்த அன்பர் ஒருவர்க்கு நெற்பண்டாரமும், குறைவில் நிதிப் பண்டாரமும் மிகுதியாக முகந்து கொள்ள, அளித்தருளியவர்.

55. செருத்துணையார்:

சோழ நாட்டில், மருகல் நாட்டுத் தஞ்சாவூரில், வேளாண் குலத்தில் தோன்றியவர். புகழ்ச் சோழரின் மனைவியாரை இறைவனுக்குரிய மலரை முகர்ந்ததற்காக மூக்கரிந்தவர்.

56.புகழ்த்துணையார்:

சோழ நாட்டில், செருவிலிபுத்தூரில், சிவமறையோர் குலத்தில் தோன்றியவர். நாட்டிற் பெரும் பஞ்சம் தோன்றிய போதும், இறைவனைக் குளிர் புனலும் மலரும் கொண்டு அர்ச்சித்தவர். பஞ்சத்தின் கொடுமையால் பலநாள் பட்டினி கிடந்து பசியால் வருந்திய இவர், திருமஞ்சனம் ஆட்டும்பொழுது குடத்தை இறைவன் மீதே தவறி வீழ்த்திவிட, இறைவன் இவர்க்கு நாடோறும் பீடத்தின்கீழ் ஒரு பொற்காசு அளித்து வரும் பேறு பெற்று, பலகாலும் வழிபட்டு உய்ந்தவர்.

57.கோட்புலியார்:

சோழநாட்டில், நாட்டியத்தான்குடியில், வேளாண் குலத்தில் தோன்றியவர். சோழர்களின் படைத்தலைவராய் விளங்கியவர். சிவபிரான் கோயில்களில் திருவமுது படி வழங்குவதற்காகத் தாம் தொகுத்துக் கூடுகட்டி வைத்திருந்த நெல்லை எவரும் எடுத்தல் கூடாது என்று 'திருவிரையாக்கலி' ஆணை இட்டுப் போர் குறித்து வேற்று நாட்டிற்குச் சென்ற நிலையில், அதனை எடுத்து உண்ட குற்றத்திற்காகச் சுற்றத்தார்களைக் கொன்று தண்டித்தவர்.

58.பத்தராய்ப் பணிவார்:

சிவனடியார்களைக் கண்டால் குதூகலித்துக் கொண்டாடி மகிழ்ந்து பணி செய்பவர். சிவ வழிபாட்டில் மிக்க ஈடுபாடுடையவர். அன்பின் மிக்கவர். சிவ கதைகள் கேட்பவர். நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும், மன்றாடும் மலர்ப் பாதம் ஒருகாலும் மறவாதவர்.

59.பரமனையே பாடுவார்:

தென் தமிழும் வடகலையும் தேசிகமும் பேசுபவர். மன்றினிடை நடம் புரியும் வள்ளலையே பொருளாக உள்ளுருகிப் பாடுபவர்.

60. சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்:

அட்டாங்க யோகத்தில் இயமம் நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் என்னும் ஐந்தினையும் பயின்று, தாரணை என்ற யோக வழியில் குண்டலி சத்தியைப் பிரணவத்தால் எழுப்பி, சுழுமுனை வழியாய் மேலே செலுத்திச் சிவபிரானை இடைவிடாது தியானிப்பவர்.

61. திருவாரூர்ப் பிறந்தார்:

திருக்கயிலையில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானின் சிவகணங்களாய், திருவாரூரில் பிறக்கும் சிறந்த பேறு பெற்றவர்கள்.

62. முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்:

சிவாலயங்களில் சிவலிங்கத்தைக் கையால் தொட்டுக் காலை நண்பகல் மாலை என்னும் மூன்றுவேளைகளிலும் அருச்சித்துப் பூசிக்கும் பேறு பெற்றவர்கள்.

63. முழுநீறு பூசிய முனிவர்.

தரும சீலராயத் தத்துவத்தின் நெறியுணர்ந்து, நீதியினிற் பிழையாமல் நெறி வழியே ஒழுகி, நித்திய நியமங்கள் கடைப்பிடித்து, விபூதியினை விரும்பிப் போற்றி அணிந்து, மும்மலங்களையும் அறுத்த தவ முனிவர்கள்.

64. அப்பாலும் அடிச்சார்ந்தார்:

மூவேந்தர் தமிழ்நாட்டுக்கு அப்பால் இறைவன் அடிசார்ந்தவர்களும், சுந்தரர் திருத்தொண்டத்தொகையில் போற்றிய தொண்டர்களின் காலத்திற்கு முன்னரும் பின்னரும் விளங்கியவர்களும், ஆகிய அடியவர்கள்.

65. பூசலார் நாயனார்:

தொண்டை நாட்டில், திருநின்றவூரில், மறையவர் குலத்தில் தோன்றியவர். இறைவனுக்குக் கோயில் கட்ட விரும்பிப்

பொருளில்லாமையால் மனத்திலேயே அதனை முறைப்படி கட்டி வழிபட்டவர். இவர் மனத்தில் கட்டிய கோயிலின் கும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சிக்காக, இராஜசிம்ம பல்லவன் (கி.பி.666—705) காஞ்சியில் கட்டிய கயிலாச நாதர் கோயிற் கும்பாபிஷேகத்தை வேறொரு நாளைக்குத் தள்ளி வைத்துக் கொள்ளும்படி இறைவன் பணித்தருளினார்.

66. மங்கையர்க்கரசியார்:

மங்கையர்க்குத் தனி அரசி; எங்கள் தெய்வம்; வளவர் திருக்குலக் கொழுந்து; வளைக்கை மானி; தென்னர் குலப் பழிதீர்த் தெய்வப் பாவை! நின்றசீர் நெடுமாறரின் மனைவியார். ஞான சம்பந்தரை மதுரைக்கு வரவழைத்துச் சைவத்தை வளர்த்தவர்.

67. நேச நாயனார்:

பெல்லாரி மாவட்டத்தில் உள்ள காம்பீலி என்னும் நகரத்தில், அறுவையர் குலத்தில் தோன்றியவர். ஆடையும் கீளும் கோவணமும் நெய்து அடியார்களுக்கு அளித்து அருள் பெற்றவர்.

68. கோச்செங்கட் சோழர்:

சோழர் குலத்தில் தோன்றியவர். தந்தை சுபதேவன். தாய் கமலவதி. முற்பிறப்பில் சிலந்தியாக இருந்து, திருஆனைக்கா இறைவனை வலைகட்டி வழிபட்ட புண்ணியத்தால் சோழ வேந்தராகத் தோன்றும் பேறு பெற்றவர். இவரை இவர்தம் தாயார் கருவுயிர்த்தபோது, 'ஒருநாழிகை கழித்துப் பிறக்குமேல் இப்பசுங்குழவி உலகம் ஒரு மூன்றும் அரசாளும்' எனக் கணிவர்கள் கூற, அங்ஙனமே ஒரு நாழிகை வரை தடுத்துத் தாமதம் செய்து பெற்றெடுத்தபோது, குழந்தையின் கண்கள் சிவந்திருக்கக் கண்டு, தாயார் 'என் கோச்செங்கண்ணனோ' என்று கூறி வியந்து மகிழ்ந்ததனால், இவருக்குக் கோச்செங்கட் சோழன் என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று. 'எண்டோள் ஈசற்கு

எழில்மாடம் எழுபது செய்து உலகம் ஆண்டோன்' என்று திருமங்கையாழ்வார் இவரைப் பாராட்டியுள்ளார். முற்பிறப்பில் யானையால் நேர்ந்த இடையூறு கருதி, இவர் தாம் கட்டிய கோயில்களை யானை புகாத வாயில்களை உடைய மாடக் கோயில்களாகக் கட்டியருளினர்.

69. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்:

சோழ நாட்டில் திருஎருக்கத்தம் புலியூரில், பாணர் குலத்தில் தோன்றியவர். திருஞான சம்பந்தரோடு நட்புக் கொண்டு, அவர்தம் திருப்பதிகங்களுக்கு யாழ் இசைத்தவர். மதுரை ஆலவாய்ப் பெருமான் அருள் பெற்றவர். அவரால் ஏறி அமர்ந்திருந்து பாடப் பலகையிடப் பெற்றவர். திருவாரூர் இறைவன் வடதிசையில் வேறு வாயில் வகுத்து அழைப்பச் சென்று, யாழிசைத்து மகிழ்வித்தவர். ஞானசம்பந்தர் திருமணத்தில் இறையருள் ஒளியிற் கலந்தவர்.

70. சடைய நாயனார்:

சுந்தரரின் தந்தையார். திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருநாவலூரில் வாழ்ந்தவர்.

71. இசை ஞானியார்:

சுந்தரரின் தாயார். சுந்தரர் தம்மைச் சடையன் புதல்வன் என்றும், இசை ஞானி சிறுவன் என்றும் பிறவாறும், ஆங்காங்கே, குறிப்பிட்டிருத்தல் காணலாம்.

72. சுந்தரர்:

திருக்கயிலையில் சிவபிரானுக்கு அணுக்கத் தொண்டராக, ஆலால சுந்தரர் என்னும் பெயர்பெற்று விளங்கியவர். உமாதேவியின் சேடியராகிய அநிந்திதை கமலினி என்பவரைக் காதலித்து, திருமுனைப் பாடி நாட்டில் திருநாவலூரில், சடையனார் இசைஞானியார் என்னும் தந்தை தாயர்க்கு மைந்தராகத் தோன்றினார். நரசிங்க முனையரையரால்

வளர்க்கப்பெற்றார். இவரது திருமணத்தில் இறைவன் ஒரு முதிய வேதியராக வந்து இவரைத் தடுத்தாட்கொண்டார். திருவெண்ணெய் நல்லூரில், 'பித்தா பிறைசூடி' என்னும் பதிகம் பாடினார். திருவாரூரில் திருத்தொண்டத் தொகை பாடினார்; அங்குப் பரவையாரை மணந்தார். கண்டையூர் கிழார் என்னும் அன்பர் இவருக்கு நெற் கொடுத்து வந்தார். திருக்கோளிலி இறைவனைப் பாடி அந்நெல் மலையைத் திருவாரூரில் சேர்ப்பிக்கச் செய்தார். நாட்டியத்தான்குடியில் வாழ்ந்த கோட்புலியாரின் மகளிராகிய சிங்கடி வனப்பகை என்னும் இருவரையும் தம் மக்களாக ஏற்றுக் கொண்டார். இறைவன் அளித்த பண்ணீராயிரம் பொன்னைத் திருமுதுகுன்றில் ஆற்றில் இட்டுத் திருவாரூர் குளத்தில் எடுத்தார். திருக்குருகாவூரில் பொதி சோறும், திருக்கச்சூரில் பிச்சைச் சோறும் இறைவன் கொணர்ந்து தரப் பெற்றார். திருவொற்றியூரில் சங்கிலியை மணந்தார். திருவெண்பாக்கத்தில் ஊன்றுகோல் பெற்றார். சபதம் பொய்த்தமையால் இழந்த இடக்கண்ணைக் காஞ்சிபுரத்திலும், வலக்கண்ணைத் திருவாரூரிலும் பெற்றார். இறைவனைப் பரவையின் பால் தூது அனுப்பினார். ஏயர்கோன் கலிக்காமர், சோமாசி மாறர், சேரமான் பெருமாள் முதலியவர்களுடன் நட்புக் கொண்டார். திருப்புக்கொளியூர் அவிநாசியில் முதலை விழுங்கிய பிள்ளையை மீட்டார். திருவஞ்சைக் களத்தினின்று வெள்ளையானை ஏறித் திருக்கயிலை சென்றார்.

73. மாணிக்கவாசகர்:

பாண்டி நாட்டில், திருவாதவூரில், ஆமாத்திய (ஆதி சைவ) அந்தணர் குலத்தில் தோன்றியவர். தந்தையார் சம்புபாதாசிரியர் எனவும், தாயார் சிவஞானவதி அம்மையார் எனவும் கூறுவர். வாதவூரர் என்பது இவர்தம் இயற்பெயர். பதினாறாம் அகவைக்குள், பலகலைகளையும் கற்றுத் தேர்ந்த இவரை, அரிமர்த்தனன் என்னும் பாண்டிய மன்னன், 'தென்னவன் பிரமராயன்' என்னும் பட்டம் வழங்கி, அமைச்சராக அமர்த்திக் கொண்டான். ஆயினும் இவர்தம் உள்ளம், ஞானாசிரியர்

ஒருவரைத் தேடி அடைவதிலேயே மிகவும் நாட்டம் கொண்டிருந்தது. அரசனின் ஏவற்படி, குதிரைகள் வாங்கிவரச் சென்ற இவரை, இறைவன் திருப் பெருந்துறையில், குருந்த மர நிழலில், குருவாக எழுந்தருளி ஞானோபதேசம் செய்து ஆட்கொண்டருளினான். ஞானம் பெற்ற இவர் பாடிய தோத்திரப் பாடல்களைக் கேட்டருளிய இறைவன், இவருக்கு 'மாணிக்க வாசகர்' என்னும் பெயரை வழங்கியருளினான். குதிரை வாங்கத் தாம் கொணர்ந்த பொருளை யெல்லாம் இவர், இறைவனுக்குக் கோயில் எடுத்தலில் செலவழித்து விட்டார். அரசன் அதுகேட்டுச் சினந்து ஓலை அனுப்பினான். ஆவணி மூல நாளில் குதிரைகள் வரும், என்று, இவர் இறைவனின் அருளைத் துணை கொண்டு, அரசனுக்கு மறுமொழி உய்த்தார். அன்று இறைவன் காட்டிலுள்ள நரிகளை யெல்லாம் பரிகளாக்கிக் கொணர்ந்தான். அப்பரிகள் மீண்டும் நரிகளாக மாறி, மதுரை மாநகரை அலைக்கழித்து ஓடி மறைந்தன. அதனால், மீண்டும் பாண்டியன் மாணிக்க வாசகரைச் சினந்து வருத்தினான். இறைவன் வைகையாற்றில் வெள்ளம் பெருகச் செய்தார்— பிட்டு வாணிச்சி ஆகிய வந்தி (செம்மனச் செல்வி) என்னும் தவமுதியாளின் பொருட்டு, இறைவன் மண் சுமந்தான், பிரம்படி பட்டான். பின்னர் அசரீரி ஒலியால், மாணிக்க வாசகரின் மாண்பைப் பாண்டியன் உணர்ந்து, தன் தவறுக்காக வருந்தினான். மாணிக்க வாசகர் அமைச்சுரிமை துறந்து, திருவுத்தரகோச மங்கை, தில்லை, திருவண்ணாமலை, திருக்கழுங்குன்றம் முதலிய பல தலங்களுக்குச் சென்று வழிபட்டார். தில்லையில் இறைவனின் திருவுளப்படி பௌத்தர்களை வாதில் வென்றார். ஊமைப் பெண்ணை பேசவைத்தார். தில்லையிலேயே தங்கித் திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்னும் இரு பெரு நூல்களையும், இறைவனே அந்தணனாக வந்து வேண்டிக் கொள்ள, எழுதிக் கொள்ளும்படி திருவாய் மலர்ந்தார். அவற்றிற்குப் பொருளறிய விரும்பிய தில்லைவாழ் அந்தணர்களுக்கு, நடராஜப் பெருமானையே காட்டி, இவரே பொருள் என்று சொல்லி, அருள் ஒளியில் கலந்து இறைவனைச் சேர்ந்தார்.

(குறிப்பு: சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பெரியபுராணம் ஆகிய காப்பியத் தலைவர் தில்லைவாழ் அந்தணர், பொய்யடிமை இல்லாத புலவர், பத்தராய்ப் பணிவார், பரமனையே பாடுவார் சித்தத்தைச்சிவன்பாலே வைத்தார், திருவாரூர்ப் பிறந்தார், எப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார், திருநீறு பூசிய முனிவர் அப்பாலும் அடிச் சார்ந்தார் ஆகிய ஒன்பதின்மரும் 'தொகை யடியார்' எனப்படுவர்.)

அற்புத பதிகம்

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க்கு அடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக்கு அடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க்கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக்கு அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே. 1

இலைமலிந்த வேல்நம்பி எறிபத்தர்க்கு அடியேன்
ஏனாதி நாதன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க்கு அடியேன்
கடவூரிற் கலயன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ்சாறன்
எஞ்சாத வாட்டாயன் அடியார்க்கும் அடியேன்
அலைமலிந்த புனல்மங்கை ஆனாயர்க்கு அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே. 2

மும்மையால் உலகாண்ட மூர்த்திக்கு அடியேன்
முருகனுக்கும் உருத்திர பசுபதிக்கும் அடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கும் அடியேன்
திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதைதாள் மழுவினால் எறிந்த
அம்மையான் அடிச்சண்டிப் பெருமானுக்கு அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே. 3

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன்றன் அடியார்க்கும் அடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைதன் அடியார்க்கும் அடியேன்
பெருமிழலைக் குறும்பர்க்கும் பேயார்க்கும் அடியேன்
ஒருநம்பி அப்பூதி அடியார்க்கும் அடியேன்
ஒலிபுனல்சூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கர்க்கு அடியேன்
அருநம்பி நமிநந்தி அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே. 4

வம்பறா வரிவண்டு மணம்நாற மலரும்
மதுமலர்நற் கொன்றையான் அடியலாற்பேணா
எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஏயர்கோன் கலிக்காமன் அடியார்க்கும் அடியேன்
நம்பிரான் திருமூலன் அடியார்க்கும் அடியேன்
நாட்டமிகு தண்டிக்கும் மூர்க்கர்க்கும் அடியேன்
அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே. 5

வார்கொண்ட வனமுலையாள் உமைபங்கன் கழலே
மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியர்க்கும் அடியேன்
சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கும் அடியேன்
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டர்க்கு அடியேன்
கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற்றறிவார்க்கும் அடியேன்
கடற்காழிக் கணநாதன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோன் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே. 6

பொய்யடிமை இல்லாத புலவர்க்கும் அடியேன்
பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்சோழர்க்கு அடியேன்
மெய்யடியான் நரசிங்க முனையரையர்க்கு அடியேன்
விரிதிரைசூழ் நடல்நாகை அதிபத்தர்க்கு அடியேன்
கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஐயடிகள் காடவர்கோன் அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே. 7

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக் கொண்டிருந்த
கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கும் அடியேன்
நிறைக்கொண்ட சிந்தையால் நெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
துறைக்கொண்ட செம்பவள இருளகற்றும் சோதித்
தொன்மயிலை வாயிலான் அடியார்க்கும் அடியேன்
அறைக்கொண்ட வேல்நம்பி முனையடுவார்க்கு அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே. 8

கடல்சூழ்ந்த உலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர்கோன் கழற்சிங்கன் அடியார்க்கும் அடியேன்
மடல்சூழ்ந்த தார்நம்பி இடங்கழிக்கும் தஞ்சை
மன்னவனாஞ் செறுத்துணைதன் அடியார்க்கும் அடியேன்
புடைசூழ்ந்த புலியதன்மேல் அரவாட ஆடிப்
பொன்னடிக்கே மனம் வைத்த புகழ்த்துணைக்கும் அடியேன்
அடல்சூழ்ந்த வேல்நம்பி கோட்புலிக்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே. 9

பத்தராய்ப் பணிவார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
பரமனையே பாடுவார் அடியார்க்கும் அடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும் அடியேன்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்கள் எல்லார்க்கும் அடியேன்
முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்க்கும் அடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கும் அடியேன்
அப்பாலும் அடிச்சார்ந்த அடியார்க்கும் அடியேன்
ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு ஆளே. 10

மன்னியசீர் மறைநாவன் நின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாள் மாணிக்கும் நேசனுக்கும் அடியேன்
தென்னவனாய் உலகாண்ட செங்கணார்க்கு அடியேன்
திருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க்கு அடியேன்
என்னவனாம் அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன்
இசைஞானி காதலன் திருநாவலூர்க்கோன்
அன்னவனாம் ஆரூரன் அடிமைகேட்டு உவப்பார்
ஆரூரில் அம்மானுக்கு அன்பராவாரே. 11

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கருநட்ட கண்டனை யண்டத் தலைவனைக் கற்பகத்தை
செருநட்ட மும்மதி லெய்யவல்லானைச் செந்தீமுழங்கத்
திருநட்ட மாடியைத் தில்லைக் கிறையைச் சிற்றம்பலத்துப்
பெருநட்ட மாடியை வானவர் கோனென்று வாழ்த்துவனே.

ஒன்றியிருந்து நினைமின்க ளுந்தமக் கூன மில்லைக்
கன்றிய காலனைக் காலாற் கடிந்தா னடிய வற்காச்
சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
என்றுவந் தாயென்னு மெம்பெரு மான்றன் திருக்குறிப்பே.

முடிகொண்ட மத்தமும் முக்கண்ணின் நோக்கு முறுவலிப்பும்
துடிகொண்ட கையுந் துதைத்த வெண்ணீறுஞ் சுரிகுழலாள்
படிகொண்ட பாகமும் பாய்புலித் தோலுமென் பாவிநெஞ்சில்
குடிகொண்டவா தில்லை யம்பலக் கூத்தன் குரைகழலே.

படைக்கலமாக வுன்னாமத் தெழுத்தஞ்செ னாவிற்கொண்டேன்
இடைக்கல மல்லே னெழுபிறப்பும் உனக்காட் செய்கின்றேன்
துடைக்கினும் போகேன் றொழுதுவணங்கித் தூநீறணிந்துன்
அடைக்கலங் கண்டாயணிதில்லைச் சிற்றம்பலத் தரனே.

சிந்திப் பரியண சிந்திப்பவர்க்குச் சிறந்து செந்தேன்
முந்திப் பொழிவன முத்தி கொடுப்பன மொய்த்திருண்டு
பந்தித்து நின்ற பழவினை தீர்ப்பன பாம்புசுற்றி
அந்திப் பிறையணிந்தாடு மையாற னடித்தலமே.

ஈன்றாளும் ஆயெனக்கெந்தையு மாயுடன் தோன்றினராய்
மூன்றா யுலகம் படைத்துகந்தான் மனத்துள்ளிருக்க
ஏன்றா னிமையவர்க் கன்பன் திருப்பா திரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத் துணையா யிருந்தனன்தன்னடி யோங்களுக்கே.

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையுங் கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்றன் நாமம் பயின்றே னுனதருளால்
திருவாய் பொலியச் சிவாயநமெவன்று நீறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதிநீ பாதிரிப்புலியூ ரரனே.

புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா வுன்னடி யென்மனத்தே
வழுவா திருக்க வரந்தர வேண்டுமிவ் வையகத்தே
தொழுவார்க் கிரங்கி யிருந்தருள்செய் பாதிரிப்புலியூர்ச்
செழுநீர்ப் புனற்கங்கை செஞ்சடைமேல்வைத்த தீவண்ணனே.

கருவுற்ற நாள்முத லாகவுன் பாதமே காண்பதற்கு
உருகிற்றெ னுள்ளமு நானுங்கிடந்தலந் தெய்த்தொழிந்தேன்
திருவொற்றி யூரா திருவால வாயா திருவாரூரா
ஒருபற்றி லாமையுங் கண்டிரங் காய்கச்சி யேகம்பனே.

போற்றுந் தகையன பொல்லா முயலகன் கோபப்புன்மை
ஆற்றுந் தகையன ஆறுசமயத் தவரவரைத் தேற்றுந்
தகையன தேறிய தொண்டரைச் செந்நெறிக்கே ஏற்றுந்
தகையன இன்னம்ப ரான்ற னிணையடியே.

சிவனெனும் நாமந் தனக்கேயுடைய செம்மேனி யெம்மான்
அவனெனை யாட்கொண் டளித்திடுமாகில் அவன் தனையான்
பவனெனு நாமம் பிடித்துத் திரிந்து பன்னாளழைத்தால்
இவனெனைப் பன்னா ளழைப்பொழியானென் றெதிர்ப்படுமே.

திருமுறை வீதி உலா

தெய்வத் திருநெறித் தமிழ்வேத 12 திருமுறைகளருளிச்செய்த மூர்த்திகள்.

